

Христос като възкресението и като житното зърно

Пасажи от Писанията: Йн. 11:25; 12:23-24; Лк. 12:49-50; 2 Кор. 1:8-9; 4:16; Изх. 25:31-40; Чис. 17:8

I. Можем да преживяваме Христос, да Му се наслаждаваме и да Го изразяваме като възкресение—Йн. 11:25:

- А. За да живеем във възкресение, трябва да видим разкритата истина относно Христовото възкресение:
1. В човешката Си природа Христос се роди от Бога във възкресението Си, за да стане Първородният Божи Син—Деян. 13:33; Римл. 8:29б.
 2. Всички Христови вярващи бяха новородени от Бог Отец чрез възкресението на Христос за произвеждането на църквата като Негово Тяло, като Негово възпроизводство—1 Петр. 1:3; Йн. 12:24; 1 Кор. 10:17.
 3. Христос, Който е последният Адам, стана животворящ Дух—15:45б.
 4. Без тези главни аспекти на Господното възкресение (Първородният Син като Главата на Тялото, многото синове като частите на Тялото и Духът като същността и реалността на Тялото) не може да има нито църква, нито Тяло Христово, нито Божия икономика—вж. Кол. 1:18; 1 Кор. 12:12; Еф. 4:4.
- Б. Духът е реалността на Триединния Бог, реалността на възкресението и реалността на Тялото Христово:
1. Реалността на преминалия през процес Триединен Бог е завършеният Дух на реалността—Йн. 14:17; 15:26; 16:13; 1 Йн. 5:6.
 2. Реалността на възкресението е Христос като животворящият Дух—Йн. 11:25; 20:22; 1 Кор. 15:45б.
 3. Духът на реалността превръща в реалност всичко, свързано с преминалия през процес Триединен Бог, в Тялото Христово—Йн. 16:13-15.
 4. Без Духа не може да има нито Тяло Христово, нито църква—Еф. 4:4.
- В. За да бъдем в реалността на Тялото Христово, трябва да се намираме изцяло във възкресения живот на Христос:
1. Църквата е изцяло от елемента на Христос, тя се намира изцяло във възкресението и тя е изцяло на небесата—1 Петр. 1:3; Еф. 2:6; вж. Бит. 2:21-24.
 2. Златният светилник, типизиращ църквата като Тялото Христово, изобразява Христос като възкресения живот, който расте, разклонява се, напъпва и разцъфва, за да сияе със светлина—Изх. 25:31-40; Чис. 17:8; Откр. 1:11-12..
- Г. Напъпелият жезъл показва, че възкръсналият Христос трябва да бъде наш живот, наше живеене и възкресеният живот в нас, и че този живот трябва да напъне, да разцъфне и да роди зрял плод—Чис. 17:1-11:
1. Както е описано в 16-та глава на Числа, след като израилтяните се разбунтуваха, Бог заповяда на дванайсетимата водачи да вземат дванайсет жезъла, по един за всяко от дванайсетте израилеви племена, и да ги положат в Шатъра на свидетелството пред ковчега на завета; след това Той каза: „Жезълът на човека, когото избира, ще цъфне“—17:5.
 2. Дванайсетте жезъла бяха без листа и без корени, и бяха сухи и мъртви; който жезъл напъпнеше, беше избран от Бога; тук виждаме, че възкресението е основата на Божия избор, и че основата на служението няма нищо общо с нашия природен живот; следователно напъпелият жезъл символизира нашето преживяване на Христос в Неговото възкресение като наше приемане от Бога за власт в даденото от Него служение.
 3. Принципът на всяко служение се крие в напъпелия жезъл; Бог върна останалите единайсет жезъла на водачите, но запази Аароновия жезъл в ковчега на завета за вечно възпоменание; това означава, че възкресението е вечен принцип в нашето служение на Бога—стих. 9-10.

4. Напъпването на жезъла е смиряващо преживяване; жезълът символизира позицията на човека, а напъпването символизира възкресенския живот; следователно само глупакът може да се гордее и да казва, че е по-добър от другите—вж. Мк. 11:9; 2 Кор. 3:5; 1 Петр. 5:5.
 5. Възкресението означава, че всичко е от Бога, а не от нас; това означава, че само Бог е способен, и че ние сме неспособни; всички, които познават възкресението, са изгубили надежда в себе си; те знаят, че не могат да се справят.
 6. Ако нашата природна сила си остава налице, силата на възкресението няма място за изявление; Исаак не можеше да дойде, докато Сара все още беше способна да зачене дете—Бит. 18:10-15; 21:1-3, 6-7.
 7. Това, което можем да извършим, принадлежи на природната сфера, а това, което е невъзможно за нас, принадлежи на сферата на възкресението; възкресението говори за неща, които надхвърлят нашите сили, за неща, които ние не можем да извършим сами по себе си—Мт. 19:26; Мк. 10:27; Лк. 18:27.
 8. Човек трябва да достигне до своя край, за да може да се убеди в пълната си безполезност; ако човек никога не е осъзнавал собствената си неспособност, той никога не може да преживее Божиата способност; възкресението означава, че ние не можем да се справим, и че Бог е Този, Който върши всичко във нас, чрез нас и за нас—вж. 2 Кор. 1:8-9; 4:7.
 9. Да бъдем християни, е не просто трудно—това е невъзможно; само преминалият през процес и завършен Триединен Бог, Който живее в нас като всесъдържащият Дух, може да бъде християнин; само Духът може да бъде християнин и победител.
- Д. Когато живеем не чрез природния си живот, а чрез божествения живот в нас, ние сме във възкресение; следствието от това е Тялото Христово—Фил. 3:10-11:
1. Всички ние трябва да бъдем научени от Господа, за да станем божествени и тайнствени хора, които живеят божествения живот чрез отричане на природния си живот—вж. Йн. 3:8.
 2. Всичко, което се извършва в природния живот, дори и да е библейско, не представлява реалността на Тялото Христово—1 Кор. 3:12.
- Е. За да живеем във възкресение, трябва да познаваме, да преживяваме и да придобиваме Бога на възкресението—2 Кор. 1:8-9:
1. Бог работи чрез кръста, за да ни приключи, да ни доведе до край, за да престанем да уповаваме на себе си, и да започнем да уповаваме на Бога на възкресението—9-ти стих.
 2. Въпреки че живият Бог може да извърши много дела за човека, Неговият живот и природа не се вработват в човека; когато Богът на възкресението работи, Неговият живот и природа се вработват в човека:
 - а. Бог работи не за да изяви силата Си чрез външни дела, а за да вложи и да вработи Себе Си в човека—Гал. 1:15-16; 2:20; 4:19.
 - б. Бог използва обстановката, за да вработва Своя живот и природа в нас—2 Кор. 4:7-12; 1 Сол. 3:3.
 - в. За да живеем във възкресение и да се конституираме с Бога на възкресението, трябва чрез „всичко“ да ставаме съобразни с образа на Христос, Който е Първородният Божи Син—Римл. 8:28-29; Евр. 12:10; Еф. 4:8-11.
 - г. Основната цел на страданията в тази вселена, особено по отношение на Божиите деца, е чрез тях самата природа на Бога да се вработи в природата на човека, за да може човекът да придобие Бога до краен предел.
 - д. Когато преминаваме през скърби, в нас трябва всекидневно да се извършва едно обновяване, за да може Бог да осъществи сърдечното Си желание и да ни превърне в Новия Ерусалим—Езек. 36:26; 2 Кор. 4:16; 5:17; Откр. 21:2.
 3. За да живеем във възкресение, трябва всекидневно да се обновяваме, като се храним със свежото снабдяване на възкресенския живот—2 Кор. 4:16.
 4. Истинският християнски живот се състои в това Богът на възкресението да се добавя в нас сутрин и вечер, ден след ден—Кол. 2:19; Римл. 8:10, 6, 11.

5. За да получаваме обновяващата способност на божествения живот във възкресение, трябва да се свързваме с Бога, да отваряме себе си за Него и да Му позволяваме да влиза в нас, за да се добавя в нас като нова добавка всеки ден—Фил. 2:12-13; 3:10-11; Пс. 18 заглавие; 2 Кор. 4:10-12, 16; Тит 3:5; Еф. 4:23; 5:26.

II. Можем да преживяваме Христос, да Му се наслаждаваме и да Го изразяваме като житното зърно—Йн. 12:24:

- А. Славата на Христовата божественост с Христовия божествен живот беше скрита в Христос като в житно зърно—стих. 23-24.
- Б. Докато славата на Неговата божественост беше скрита от обвивката на Неговата човешка природа, Той се чувстваше притиснат и утеснен и копнееше да се кръсти с кръщението на Своята смърт за освобождаването на славата на Своята божественост с огъня на Своя божествен живот—Лк. 12:49-50.
- В. Освобождаването на славата на Христовата божественост се извърши чрез разчупването на обвивката на Неговата човешка природа посредством Неговата смърт—Йн. 12:24:
1. Той беше уникалното зърно и съдържаше в Себе Си Своя божествен живот със Своята божествена слава.
 2. Когато обвивката на Неговата човешка природа беше разчупена чрез Неговото разпятие, всички елементи на Неговата божественост—Неговият божествен живот и Неговата божествена слава—бяха освободени.
 3. В известен смисъл, Неговата смърт може да се счита за животоосвобождаваща смърт, при която едновременно беше освободена и Неговата слава.
- Г. Освобождаването на славата на Неговата божественост беше Неговото прославяне от Отца с божествената слава в Неговото възкресение чрез Неговата смърт—стих. 23-24; Лк. 24:26.
- Д. В човешкия Си живот Христос се молеше Неговият Отец да Го прослави, и Отец отговори на Неговата молитва—Йн. 17:1; Деян. 3:13.
- Е. Това прославяне пресели Христос от етапа на възплъщението в етапа на включването, в който Той, като последният Адам, стана животворящият Дух във възкресение.
- Ж. Чрез Своята животоосвобождаваща смърт и животораздаващо възкресение като житното зърно, Христос въведе всички Свой вярващи в инкорпорация с преминалия през процес Триединен Бог:
1. В Своята Божествена Троица Бог е една инкорпорация—Йн. 14:10-11.
 2. Във възкресението на Христос завършения Триединен Бог и новородените вярващи се превърнаха в една инкорпорация—стих. 16-20.
3. В Христовото възкресение уголемената, божественочовешка, вселенска инкорпорация на преминалия през процес Триединен Бог с новородените вярващи беше произведена от Христос, Който е видеоизмененото житно зърно, в три аспекта:
1. Първият аспект е домът на Отца за Негова почивка, задоволение и явяване—2-ри стих:
 - а. Всички вярващи в Христос са обиталища в дома на Отца—стих 2А.
 - б. Домът на Отца се изгражда чрез постоянното посещение, с което Отец и Синът и Духът удостоават изкупените избрани—стих. 21, 23; Еф. 2:19-22; 3:16-19.
 2. Вторият аспект е истинската лоза за уголемяването, разпространяването и прославянето на Бога—Йн. 15:1-8, 16:
 - а. Истинската лоза, която е символ на всесъдържащия Христос, е организъмът на преминалия през процес и завършен Триединен Бог.
 - б. Нейните присадени пръчки са новородени с божествения живот, въведени са в жизнен съюз с разпнатия и възкръснал Христос и са инкорпорирани с преминалия през процес и завършен Триединен Бог.
 3. Третият аспект е детето на Духа, новият човек, който извършва Божията вечна икономика—16:13-16, 19-22:
 - а. От завършения Дух се роди едно ново дете, един нов човек—Еф. 2:15.

- б. Нашето обличане с новия човек чрез обновяването в духа на нашия ум в крайна сметка ще получи своята завършеност като Тялото Христово, което от своя страна ще получи своята завършеност като Новият Ерусалим—4:23-24.